

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Confirmatur denuo à Po[n]tifice Max. Societas, & augendi numeri sit
potestas. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

gister Petrus Faber ab Hispania reuertus, ex superiore Germania in inferiorem descendens, suis consilijs postea confirmavit. Et hoc quidem propagatae in Prouincia Belgica Societatis semen & origo est.

CONFIRMATVR DENO A Pontifice Maximo Societas. & au- gendi numeri sibi potestas.

CAPVT VII.

A Nimaduertens igitur Ignatius non modò præclaros adolescentes ad Societatē animū adijcere, verum etiā viros graues atq; eruditos, Collegiaque, in quibus alerentur, institui, magnum fructū à suis edi: neque tamen sibi per summi Pontificis decretum licere, omnes qui à Deo vocarentur, in Societatē, professione edita cooptare, à Christi Vicario contendit, vt Societatem ipsam denuò confirmare dignaretur, dilatareq; contractum illum ac breuem numerum, quem in prima Societatis approbatione, nostris admittendis circumseperat. Quod vtiq; Pontifex (sicut dictum est) anno 1543. pridie Idus Martias, magna voluntate fecit: cum patres

no

nostros, vita, doctrinaque sua, vberes
Ecclesie Christi fructus tulisse intelli-
geret, vberiores etiam laturos spera-
ret. Ex quo tempore, magnum Socie-
tas nostra incrementum cepit. In-
terea, cum semen illud, quod Petrus
Faber ac Iacobus Laines in Parmensi
solo sparserant, feliciter adolesceret,
multi que essent Sacerdotes, illorum
studio discipuli, Socij voluntate, qui,
quod illi plantarant, ipsi rigarent at-
que excolerent, & Parme magna pieta-
tis accessio quotidie fieret: inimic^o ho-
mo per concionatore quendam hereti-
cum z zania superfeminare conatus
est: qui multa impia, atque heretica ex
suggero iactavit: & Sacerdotes illos,
quorum vitam, doctrinamq; obstare
sibi intelligebat, falsi criminis invidia
onerare aggressus est. Itaque grauis in
illos (quamuis prorsus innoxios) quos
Contemplantes vocabant, tempestas
coorta est, quae in nostrum etiam no-
men erupit. Nam etsi illi beneuo-
lencia tantum nostri erant, & imita-
tione magis, quam professione: in nos
tamen quasi in autores, conferebatur
culpa, aut nobiscum certe commu-
nicabatur. Ignati^o igitur curauit in pri-
mis, vt summus Pontifex, quod Parme
gestum

gestum erat, intelligeret. Qua re per-
 motus (vt par erat) grauius Pontifex
 & alijs contagionibus malorum ad-
 monitus, quæ in nonnullis Italiae ciui-
 tatibus serpere quotidie magis nun-
 ciebantur: ex vniuerso Cardinalium
 Collegio sex omnino delegit, qui sum-
 ma cum potestate in hæreticos inqui-
 rerent, & in perenni quadam vigilia
 aduersus Ecclesiæ hostes essent. Quod
 præclarum inuentum, non vrbi so-
 lum, sed Italiae etiam vniuersæ extitit
 salutare. Illud etiam acriter pugnavit
 Ignatius, vt, quæ in Sacerdotes illos
 conijciebantur, ea iudicio excuterentur,
 ac proferrentur in lucem, ne qua
 ex silentio infamiæ nota illorum vi-
 tæ, nostroq; nomini inureretur: quod,
 multis repugnantibus atque obniten-
 tibus, tandem vicit. Ergo illi, senten-
 tia pronunciata à Ludouico Milane-
 sio, Protonotario Apostolico, ac Vi-
 celegato, omni criminis suspitione li-
 berati sunt.

COLLEGIUM COMPLVTENSE

CAPVT VIII.

EX eorum numero, quos Roma ab
 Ignatio, anno 1541. ad Conim-
 bricem